

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Muhi Erika ügyvéd (2030 Érd, Kárpitos u. 11.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a Biharyné Dr. Mónus Katalin ügyvéd (7400 Kaposvár, Kossuth u. 1-9.) által képviselt I.r. alperes neve (I.rendű alperes címe) I.r., az II.rendű alperes neve (II.r. alperes címe) II.r., a Dr. Csémy István ügyvéd (1126 Budapest, Szoboszlai u. 13.) által képviselt III.r. alperes neve (III.r. alperes címe) III.r., a Lukács Ügyvédi Iroda (3980 Sátoraljaújhely, Kazinczy u. 2.; ügyintéző: Dr. Rózsa László ügyvéd) által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.r. alperes címe) IV.r., az V.r. alperes neve (V.rendű alperes címe) V.r. és a VI.r. alperes (VI.rendű alperes címe) VI.r. alperesek ellen, szerződés részbeni semmisségének megállapítása iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. február 14-én meghozott 13.G.40.239/2006/19. számú ítélete ellen, a felperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t :

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban a felperesnek 2 000 000 (Kettőmillió) Ft, az I.r. alperesnek 500 000 (Ötszázezer) Ft, a III.r. alperesnek pedig 150 000 (Egyszázötvenezer) Ft perköltsége merült fel.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték pedig 900 000 (Kilencszázezer) Ft volt.

Ez ellen a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 2007. február 14-én meghozott 19. sorszámú ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 3 251 788 Ft, a IV.r. alperesnek pedig 3 000 000 Ft perköltséget. Kötelezte továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 900 000 Ft eljárási illetéket.

A megállapított tényállás szerint 2001. február 19-én az I.r. és IV.r. alperesek között írásba foglalt adásvételi szerződés jött létre, amely szerződéssel a IV.r. alperes 18 000 000 Ft vételár ellenében eladta az I.r. alperesnek a ...-i helyrajzi szám alatt nyilvántartott, 4579 m² térmértékű, beépítetlen belterületi ingatlant.

A szerződésben rögzítették, hogy a vevő az adásvétel tárgyát képező ingatlanon kereskedelmi és szolgáltató egységeket magában foglaló, több üzletből álló bevásárló

centrumot jogosult építeni. Amennyiben pedig a megjelölt beruházási cél megvalósítása szükségessé teszi, az önkormányzat nem zárkózik el az általános rendezési tervnek a beépítési módjára vonatkozó módosításától.

A szerződésben az I.r. alperes vállalta, hogy a beruházási cél megvalósítása érdekében a szerződés aláírásától számított 3 hónapon belül saját költségén beépítési tervet készítet. Amennyiben pedig e beépítési terv alapján szükségessé válik az általános rendezési terv módosítása, úgy a vevő ezt a módosítási tervet is a saját költségén köteles elkészíttetni. A szerződés 7. pontja szerint a vevő köteles volt az adásvételi szerződés megkötésétől számított 8 hónapon belül a jóváhagyott beépítési tervnek megfelelően, építési engedély birtokában a beruházást megkezdeni és a szerződés aláírásától számított 2 éven belül azt befejezni úgy, hogy a létesítmény használatba vételi engedéllyel rendelkezzen.

Az eladó feltételten és visszavonhatatlan beleegyezését adta ahhoz, hogy a vételár teljes kiegyenlítését követően az ingatlan tulajdonjoga vétel jogcímén a vevő javára az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kerüljön.

A szerződés 12. pontjában ugyanakkor a vevő feltételten és visszavonhatatlan beleegyezését adta ahhoz, hogy a beépítési tervnek megfelelő létesítmény jogerős építési engedélyének beszerzéséig az ingatlanra elidegenítési tilalom és - a szerződés megkötésének időpontjában megállapított vételáron - visszavásárlási jog kerüljön az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre az eladó javára, ha a szerződés 7. pontjában foglaltaknak a vevő nem tesz eleget.

Az I.r. alperes az ingatlan vételárát a IV.r. alperesnek megfizette, az I.r. alperes tulajdonjoga pedig az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

Az I.r. alperes az általa elkészíttetett tervdokumentáció alapján építési engedély kiadását kérte az építésügyi hatóságtól, e kérelmét azonban az építésügyi hatóság jogerősen elutasította.

Az I.r. és IV.r. alperesek a közöttük létrejött adásvételi szerződés 12. pontját 2003. március 27-én akként módosították, hogy a szerződés tárgyát képező ingatlanra a szerződés 7. pontjába foglalt beépítési kötelezettség biztosítására az eladó javára elidegenítési tilalmat, valamint - a szerződés megkötésének időpontjában megállapított vételáron - visszavásárlási jogot alapítottak azzal, hogy a visszavásárlási jog lejáratát 2006. február 19. napjában határozták meg.

Az elidegenítési tilalomnak és visszavásárlási jognak az eladó javára történő ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez a vevő a szerződésmódosításról készült okiratban hozzájárult. Az eladó pedig vállalta, hogy amennyiben a 7. pontban foglalt kötelezettségek teljesítésre kerülnek, úgy az azok biztosítására bejegyzett elidegenítési tilalom és visszavásárlási jog törléséhez szükséges okiratot a vevő rendelkezésére bocsátja.

E szerződésmódosítás alapján az elidegenítési tilalom, valamint a visszavásárlási jog a IV.r. alperes javára az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került.

2004. február 3-án az I.r. alperes a perbeli ingatlanra a felperessel kötött adásvételi szerződést. Tekintettel azonban arra, hogy a IV.r. alperes - mint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett elidegenítési tilalom jogosultja - a felperes tulajdonjogának bejegyzéséhez nem járult hozzá, a ...-i Közzeti Földhivatal a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet jogerősen elutasította.

A felperes a keresetében egyrészt annak megállapítását kérte, hogy az I.r. és a IV.r. alperesek között létrejött adásvételi szerződés 12. pontja semmis, továbbá semmis az I.r. és a IV.r. alperesek között létrejött szerződés 2003. március 27-i módosítása, valamint a módosítás alapján meghozott, az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésre vonatkozó földhivatali határozat is.

Kérte a felperes annak megállapítását is, hogy a 2004. február 3-án megkötött szerződéssel megszerezte a perbeli ingatlan tulajdonjogát, az I., II., III. és IV.r. alpereseket pedig a megszerzett tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének tűrésére kérte kötelezni. Az V. és VI.r. alpereseket pedig a javukra bejegyzett végrehajtási jog, illetve jelzálogjog törlésének tűrésére kérte kötelezni arra hivatkozással, hogy e jogok bejegyzésére a felperes tulajdonjogának keletkezése után, azonban nem a felperes terhei miatt került sor.

Az I., IV. és VI.r. alperesek a felperes keresetének elutasítását kérték. A III.r. alperes a kereset teljesítését nem ellenezte, a II. és V.r. alperesek pedig az eljárás során nem tettek érdemi nyilatkozatot.

Az elsőfokú bíróság a teljes keresetet elutasító ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az I.r. és IV.r. alperesek között létrejött adásvételi szerződés 12. pontja érthetetlen, illetve ellentmondásban áll a szerződés 7. pontjába foglalt rendelkezéssel, ezért érvénytelen.

Kifejtette, hogy a szerződés 7. pontja az I.r. alperes kötelezettségeit, a 12. pont pedig e kötelezettségek nem teljesítése esetére a követendő eljárást határozta meg. A két szerződéses kikötés tehát egymással nem áll ellentétben és azok jogszabályba sem ütköztek.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint alaptalan volt a felperesnek az a hivatkozása is, hogy az építési engedély kiadása iránti kérelem jogerős elutasítása következtében a szerződés teljesítése lehetetlenné vált. A rendelkezésre álló iratokból ugyanis az állapítható meg, hogy az építési engedély iránti kérelem elutasítására a nem megfelelő módon elkészített tervek miatt került sor, amennyiben azonban a tervek átdolgozása megtörténne, nem lenne akadálya az építési engedély kiadásának.

Az I.r. és IV.r. alperesek között létrejött szerződés 2003. március 27-i módosításával összefüggésben az elsőfokú bíróság - a felperes állításával ellentétben - azt állapította meg, hogy az a szerződő felek között érvényesen jött létre.

A szerződésmódosításról készült okirat ugyan a „hozzájárul” szót valóban csak utólag beírva tartalmazta, az elsőfokú bíróság az okirat egészéből azonban kétséget kizáróan megállapíthatónak találta, hogy a „hozzájárul” kifejezés a szövegből csupán az okiratkészítés pontatlansága miatt maradt ki, a szerződő felek tényleges akarata azonban az elidegenítési tilalom és a visszavásárlási jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére irányult.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a szerződés módosításáról készült okiratot a IV.r. alperes részéről a polgármester nem írhatta alá. Ezzel összefüggésben hivatkozott „A helyi önkormányzatokról” szóló 1990. évi LXV. törvény 9.§ (1) bekezdésére, amely szerint a képviselőtestületet a polgármester

képviseli, amelyre tekintettel - álláspontja szerint - a polgármester által aláírt szerződésmódosítás érvényes, attól függetlenül, hogy a polgármester az okiratot esetlegesen a hatáskörét túllépve írta alá. Ez a körülmény ugyanis legfeljebb a polgármester felelősségre vonására adhat alapot, az általa aláírt szerződés érvénytelenségének megállapítására azonban nem.

Az elidegenítési tilalom és a visszavásárlási jog tehát az elsőfokú bíróság megállapítása szerint jogszerűen került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. A felperes ugyan a keresetében az e jogokat bejegyző földhivatali határozat semmisségére is hivatkozott, azonban azt csak az adásvételi szerződés 12. pontjának érvénytelenségével összefüggésben állította. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes keresete nem a földhivatali határozat megtámadására irányult, ennek megfelelően a kereseti kérelem a jogerős határozatot hozó közigazgatási szerv perbenállása nélkül is elbírálható volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és a III.r. alperes nyújtottak be fellebbezést. A III.r. alperes fellebbezését a Debreceni Ítéltábla a 2007. október 30-án meghozott és 2007. december 19-én jogerőre emelkedett.... számú végzésével hivatalból elutasította.

A felperes fellebbezése - annak tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és az alpereseknek a keresete szerinti marasztalására irányult. A másodfokú tárgyaláson a felperes a fellebbezési kérelmét akként pontosította, hogy másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását is kérte. A felperes a fellebbezésében fenntartotta azt az állítását, hogy az I.r. és IV.r. alperesek között létrejött adásvételi szerződés 7. és 12. pontjaiba foglalt rendelkezések egymásnak ellentmondóak, illetve lehetetlen feltétel teljesítésére irányultak, ezért érvénytelenek. Hivatkozott arra, hogy a szerződésmódosítás nem érintette az eredeti szerződésnek azt a kikötését, amely szerint az I.r. alperes a megvásárolt ingatlanon kereskedelmi és szolgáltatóegységeket magában foglaló több üzletből álló bevásárló centrumot volt jogosult (és köteles) építeni. E szerződési kikötés teljesítését azonban a IV.r. alperes lehetetlenné tette azáltal, hogy a településszerkezeti tervben az ingatlant „településközpont, vegyes” kategóriába sorolta. Ezzel ugyanis a IV.r. alperes - figyelemmel az 1997. évi LXXVIII. törvény, valamint a 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet rendelkezéseire - lehetetlenné tette az I.r. alperes számára, hogy a szerződésben meghatározott időpontig a megépíteni vállalt létesítményre építési engedélyt szerezhessen be.

Hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra is, hogy a településszerkezeti terv elkészítése és jóváhagyása az önkormányzat feladata. Ezért a IV.r. alperes annak elkészítését is jogellenesen tette az I.r. alperes feladatává a szerződésben.

Az I.r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperesnek a másodfokú perköltségeiben történő marasztalását kérte.

Előadta, hogy a felperes a felszámolási eljárás tartama alatt az I.r. alperessel ismét adásvételi szerződést kötött a perbeli ingatlanra. A szerződésben vállalt fizetési kötelezettségét azonban nem teljesítette, ezért a felszámoló elállt a szerződéstől. Az utóbbi

szerződés megkötésével azonban a felperes - az I.r. alperes álláspontja szerint - lényegében maga is elismerte, hogy korábban az I.r. alperestől érvényesen nem szerzett tulajdont. Hivatkozott az I.r. alperes arra is, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes képviselőt ugyanaz a B.J. látta el, aki a felszámolási eljárás megindulásáig az I.r. alperes képviselője, ügyvezetője volt, tehát a jelen perben a saját maga által, ügyvezetőként megkötött szerződés semmisségének a megállapítását kéri.

A III.r. alperes a felperes fellebbezésével összefüggésben akként nyilatkozott, hogy annak teljesítését nem ellenzi.

A II., IV.r., V.r és VI.r. alperesek a fellebbezésben előadottakra nem tettek észrevételt.

A fellebbezés alapos, az alábbiak miatt:

A felperes keresete az I.r. és IV.r. alperesek között létrejött adásvételi szerződés 12. pontjába foglalt szerződési kikötések semmisségének a megállapítására, a semmisség jogkövetkezményeinek alkalmazására, valamint a szerződéssel érintett ingatlan tulajdonjoga megszerzésének a megállapítására és annak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére irányult.

Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a felperesnek jogi érdeke fűződött a szerződés részbeni semmisségének a megállapításához, ezért a keresetindítási jogosultsága fennállt.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával is, hogy a felperes a keresetében a tilalmakat bejegyző földhivatali határozat semmisségére a részéről állított semmisség jogkövetkezményeinek alkalmazásával összefüggésben hivatkozott, a kereseti kérelme tehát - annak tényleges tartalma szerint - nem a földhivatali határozatok felülvizsgálatára irányult.

A kereseti kérelem indokaként a felperes különböző jogcímeket jelölt meg, amelyek között a Ptk. 114.§ (2) bekezdésére is hivatkozott. E rendelkezéssel összefüggésben azonban a felperes csupán a Ptk. 114.§ (2) bekezdésének első fordulatra utalt, amikor azt állította, hogy az elidegenítési tilalomra vonatkozó szerződési rendelkezés azért érvénytelen, mert a tilalom kikötésére nem a tulajdonjog átruházása alkalmával (az eredeti szerződésben), hanem utóbb, a szerződés 2003. március 27-i módosításakor került sor. (A felperes a keresetében eltérő indokból ugyan, azonban e szerződésmódosításnak a semmisségét is állította.)

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 114.§ (2) bekezdésével összefüggésben a szerződés 12. pontjába foglalt rendelkezések érvényességét kizárólag a felperes által megjelölt körben vizsgálta, amelynek eredményeként azt állapította meg, hogy a felperes az érvénytelenségre alaptalanul hivatkozott, mivel a jogszabály nem tiltja az elidegenítési tilalom, vagy a visszavásárlási jog feltételtől függő kikötését. Az elsőfokú bíróságnak ezzel a megállapításával a másodfokú bíróság is egyetért.

Jogsabálysértést követett el azonban az elsőfokú bíróság, amikor nem észlelte, hogy a perbeli szerződés 12. pontjába foglalt kikötés a Ptk. 114.§ (2) bekezdésének, a felperes részéről nem hivatkozott további rendelkezése alapján érvénytelen, figyelemmel arra, hogy a bíróság a szerződés semmisségét olyan okból is megállapíthatja a következetes bírósági gyakorlat szerint, amelyre a felek nem hivatkoztak, azonban a perben rendelkezésre álló bizonyíték(ok) alapján a semmisségi ok fennállása kétséget kizáróan megállapítható (BH.2007/191. számú jogeset).

A Ptk. 114.§ (2) bekezdésének második fordulata szerint az elidegenítés jogát csak abból a célból lehet korlátozni vagy kizárni, hogy a tilalom az átruházónak vagy más személynek a dologra vonatkozó jogát biztosítsa.

A jelen ügyben rendelkezésre álló adatokból azonban kétséget kizáróan az állapítható meg, hogy a IV.r. alperes az elidegenítési tilalmat az ingatlanra vonatkozó beépítési kötelezettség biztosítására kötötte ki. Ezt jegyezte be az ingatlan-nyilvántartásba a IV.r. alperes javára a perbeli ingatlanra vonatkozóan a földhivatal is.

A Ptk. 114.§ (2) bekezdésének alkalmazásával összefüggő bírósági gyakorlat szerint pedig a vevőt terhelő beépítési kötelezettség nem minősül az eladó ingatlanra vonatkozó jogának, ezért annak biztosítására elidegenítési tilalmat érvényesen kikötni nem lehet (BH.2007/315. számú jogeset).

Az I.r. és IV.r. alperesek között létrejött szerződés 12. pontjába foglalt, az elidegenítési tilalomra vonatkozó szerződési kikötés tehát érvénytelen, tekintettel arra, hogy a hivatkozott tilalmat nem az eladónak - vagy más személynek - az ingatlanra vonatkozó joga biztosítására kötötték ki.

Annak következtében pedig, hogy a Ptk. 114.§ (2) bekezdésének második fordulata alapján a perbeli szerződésnek a felperes részéről megjelölt 12. pontja semmissége kétséget kizáróan megállapítható, a felperes által megjelölt további semmisségi hivatkozások, jogcímek vizsgálata a bíróság részéről szükségtelenné vált, arra is figyelemmel, hogy a fent kifejtett okból nyilvánvalóan megállapítható a szerződés 12. pontja 2003. március 27-i módosításának semmissége is.

A szerződés részbeni érvénytelensége esetén azonban az egész szerződés a Ptk. 239.§-ának a jelen eljárásban alkalmazandó rendelkezése szerint csak akkor dől meg, ha a felek a szerződést az érvénytelen rész nélkül nem kötötték volna meg.

A perbeli esetben viszont az elsőfokú bíróság - eltérő jogi álláspontja miatt - nem vizsgálta, hogy a szerződő felek az elidegenítési tilalomra vonatkozó, érvénytelen kikötést mennyiben tartották lényegesnek, az befolyásolta-e a szerződéskötési szándékukat, illetőleg az érvénytelen rész nélkül a felek a perbeli szerződést megkötötték volna-e.

Ezeknek a kérdéseknek a vizsgálata azonban a jelen perben nem mellőzhető, hiszen csak a válaszok ismeretében lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy az elidegenítési tilalomra vonatkozó kikötés érvénytelensége a szerződés részleges érvénytelenségét, vagy az egész szerződés semmisségét eredményezi-e.

A felperes képviselője a másodfokú tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy - megítélése szerint - a szerződő felek a szerződést az érvénytelen kikötés nélkül is megkötötték volna. A felperesnek ezt a nyilatkozatát az I.r. alperes jogi képviselője is megerősítette.

A IV.r. alperes képviselője azonban a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg, így a nyilatkozatának beszerzésére nem volt lehetőség. A másodfokú bíróság ezért - a rendelkezésre álló adatok alapján - nem tudott megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a perbeli szerződés 12. pontjának semmissége az egész szerződés érvénytelenségét, vagy csak a szerződés részleges érvénytelenségét eredményezi-e, amely megállapításától függ, hogy a kereseti kérelmekre vonatkozóan milyen döntéseket kell a bíróságnak meghoznia. A IV.r. alperes nyilatkozatától függően e tárgyban további bizonyítási eljárás lefolytatása válhat szükségessé, amely a másodfokú bíróság feladatkörét meghaladja.

Ezért a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak mindenekelőtt a IV.r. alperest kell megnyilatkoztatnia tekintetben, hogy az önkormányzat a perbeli szerződést az érvénytelen kikötés is nélkül megkötötte volna-e az I.r. alperessel.

Amennyiben a IV.r. alperes ebben a kérdésben a felperes és az I.r. alperes állításával ellentétes nyilatkozatot tesz, úgy az elsőfokú bíróságnak (a Pp. 3.§ (3) bekezdésének megfelelően) tájékoztatnia kell a felperest arról, hogy a perben őt terheli annak bizonyítása, hogy az adott esetben a szerződő felek az érvénytelen kikötés nélkül is megkötötték volna a szerződésüket, ezért - a szerződés részleges érvénytelensége következtében - az egész szerződés nem vált semmissé és a felperes részéről ennek igazolására felajánlott bizonyítási indítványt is, valamint az alperesek e kérdéssel összefüggő esetleges bizonyítási indítványait is teljesíteni kell, az indokoltnak tartott terjedelemben.

Az ennek megfelelően lefolytatott további (bizonyítási) eljárást követően lesz az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy a felperes részéről a szerződés részbeni semmisségére hivatkozással előterjesztett kereseti kérelem jogszerűségéről megalapozottan határozhasson.

A másodfokú eljárásban a II.r., IV.r., V.r és VI.r. alpereseknek költsége nem merült fel.

A felperes, valamint az I.r., és II.r. alperesek másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból eredő perköltségeinek összegét pedig a Debreceni Ítéltábla a Pp. 252.§ (4) bekezdése alapján csupán megállapította azzal, hogy azok viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell majd határoznia az eljárás befejezésekor.

Az ügyvédi munkadíjból eredő másodfokú perköltségek összegét a Debreceni Ítéltábla a Pp. 79.§ (1) bekezdése alapján hivatalból állapította meg, „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, módosított 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (2) bekezdésének a.) és b.) pontjaiba, az (5) és (6) bekezdésekben, valamint a 4/A.§-ban foglalt rendelkezések figyelembevételével. A hivatkozott IM. rendelet 3.§ (6) bekezdésének

alkalmazását az I.r. és III.r. alperesek esetében a jogi képviselőjük részéről a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység mértéke indokolta.

A felperes a számára „Az illetékekről” szóló, többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 60.§ (1) bekezdése alapján engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán a fellebbezésén eljárási illetéket nem rótt le. Ezért a Debreceni Ítélőtábla az Itv. 46.§ (1) bekezdésének megfelelő jogorvoslati illetékből eredő költséget az államnak járó feljegyzett eljárási illetékként állapította meg.

Debrecen, 2008. február 6.

Erőss Károlyné Dr. Vajvoda Ildikó sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró, Dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-